

Pleistoceni

1.8 milion deri ~10000 vjet më parë

Jeta e gjallë e Pleistocenit ishte krejt e përafërt me atë të sotmen. Mjaft famileje dhe specie të tij si konifere, myshqe, pemë me lule, insekte, molusqe, zogj, gjitarë etj., jetojnë akoma dhe sot. Pleistoceni dallohet edhe nga prania e mjaft gjitarëve dhe zogjve të mëdhenj. Mamuthët dhe kushërinjt e tyre mastodontët, bisontë dhëmbëgjatë, mace dhëmbë-shpatë, dhe mjaft gjitarë të tjerë të mëdhenj janë karakteristikë për habitatet e Pleistocenit në Amerikën e Veriut, Azi dhe Europë. Kuajt native dhe gamilje vraponin nëpër fushat e Amerikës së Veriut. Këto krijesa u zhdukën nga fundi i Pleistocenit.

Gjatë Pleistocenit ndodhi episodi më i fundit i ftohjes globale, ose epoka e akujve. Pjesa më e madhe e zonave me klimë të butë u mbuluan nga akujt gjatë epokës akullnajore dhe mbetën ashtu deri në ngrohjen ndërakullnajore, kur akujt u tërhoqën. A e shkaktoi kjo zhdukjen e mësipërme? Nuk duket kështu, që këto gjitarë të ishin kaq të ndryshëm ndaj ndryshimeve klimaterike.

Gjithashtu Gjatë Pleistocenit ndodhi edhe evolucioni i specieve sonë, Homo Sapiens, dhe gjatë përfundimit të tij njeriu ishte shpërndarë në pjesën më të madhe të botës. Duke u bazuar në teorinë kontroversale, propozuar së pari në 1960, është gjuetia njerëzore e cila gjatë përmbylljes së Pleistocenit kontriboi në zhdukjen e mjaft gjitarëve të mëdhenj. Është e vërtetë që zhdukja e mjaft gjitarëve të mëdhenj në kontinente të ndryshme lidhet me shfaqjen e njeriut atje, por pyetja mbetet në faktin se sa i aftë ishte gjuetari njeri nga ana teknologjike për të realizuar një zhdukje të tillë që fshiu nga faqja e dheut një specie të tërë. Gjithashtu ekziston hipoteza se disa specie u zhdukën prej sëmundjeve. Kjo çështje ka mbetur akoma e pa sqaruar; dhe mendohet se shkak i vërtetë i zhdukjes mund të jetë edhe kombinimi i këtyre faktorëve.

Mjaft paleontologë e kanë studiuar Pleistocenin për të kuptuar ndryshimet klimaterike. Gjatë Pleistocenit nuk ishte vetëm një kohë gjatë të cilës temperaturat ndryshuan në mënyrë dramatike; fosilet e kësaj periudhe janë të bollshme, të ruajtura mire, dhe mund të datohen me saktësi të madhe. Disa prej tyre si diatomat, foraminiferet, dhe të gjithë polenet e luleve, janë të mjafta dhe mjaft informuese përsa i përket paleoklimës. Sot, ajo një tregues mjaft i mirë për parashikimin e ndryshimeve klimaterike në të ardhmen (siç është psh ngrohja globale) dhe ndikimin e tyre tek ne.